

Never be silent

Shiraz Durrani har skrivit en bok om Mau Mau och behovet av information

1. Varför skrev du boken och varför heter den "Never be silent"?

Boken var ursprungligen ett paper till en workshop med namnet "Libraries and rural development in Kenya". Det handlade om vilken roll de som arbetar med information bör spela för att tillgodose människors behov av information. Det var ett sätt att förstå och omdefiniera bibliotekariernas sociala roll i Kenya. Det var den första anledningen till att jag skrev boken.

@ Tre frågor från bis

Den andra anledningen var att omtolka Kenyas historia från folkets synpunkt. Historia har ofta skrivits och tolkats av dem som har försökt rättfärdiga kolonialism och imperialism. Fakta har förvrängts, dolts eller misstolkats. De som försökte se historien ur folkets synvinkel hade inte möjlighet att forska eller att publicera sina resultat. Jag använde sekundära källor för att tolka händelserna på ett nytt sätt. Boken försöker ge en alternativ och, från min synpunkt sett, autentisk version av kolonialismen och motståndet mot den i Kenya. Publiceringens historia i Kenya, en viktig aspekt av social kommunikation, erbjuder ett prisma för att se och förstå den sociala och politiska kampen i landet.

Den tredje anledningen till att skriva boken var att det var en politisk handling, vid en tidpunkt när det fanns få demokratiska vägar för politiska aktivister. All progressiv politisk handling i Kenya, från ungefär 1965, har måst utföras underjordiskt. En ny generation av kadrer behövde få lära sig befrielse teori och prövas i aktiv kamp. De behövde få en ny, panafricansk och antiimperialistisk syn på världen, grundad på socialistiska principer.

I den här processen saknades lämpligt studiematerial. Den underjordiska oppositionen behövde progressivt material från andra världsdelar (t.ex. skrifter av Marx, Lenin, Stalin, Mao, Castro, Lumumba, Nkrumah, Cabra osv.) och den organiserade tillförseln genom underjordiska nätverk – kom ihåg att detta var innan Internet gjorde sådant material lätt tillgängligt. Men den behövde också material som återspeglade lokal historia och kamp och lokala framgångar. Sådant material måste skrivas lokalt, så aktivister i den underjordiska "December Twelve Movement" skrev och publicerade "InDependent Kenya"¹ och gav ut sin egen tidning, "Pambana"². Mina skrifter, inklusive "Never be silent" hade till syfte att bidra med sådant material för politiskt bruk. Mina andra publikationer innehåller bl.a. en kort introduktion till Mau Mau.³

Titeln "Never be silent" kommer från en befrielsesång, som Mau Mau-aktivisterna sjöng för att berätta sin historia och för att organisera och mobilisera sina anhängare. Sången var:

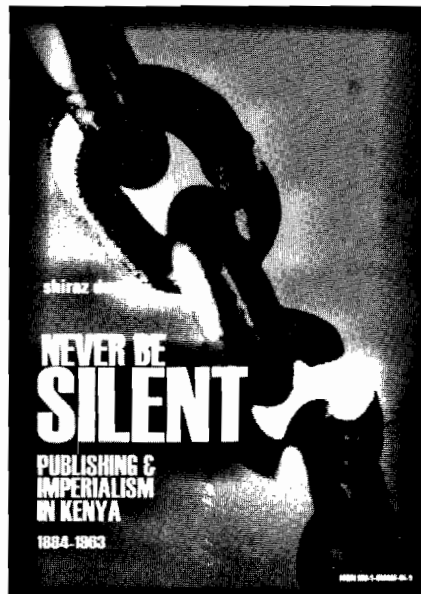
We will never be silent⁴

On January 7th we were surrounded at Bahati by the colonial army.

We will never be silent until we get land to cultivate and freedom in this country of ours, Kenya.

Home Guards were the first to go and close the gates
And Johnnies entered while the police surrounded the location.
You, traitors! You dislike your children,
caring only for your stomachs;
You are the enemies of our people.

We will never be silent until we get land to cultivate and freedom in this country of ours, Kenya.

2. Vilken roll har en utbildad bibliotekarie eller informationsarbetare i en folklig rörelse?

Det är viktigt att se bibliotekarierna i deras sociala sammanhang. De är del av ett socialt system som, under kapitalismen, är indelat i olika klasser. Informationssektorn, liksom andra delar av livet, är i själva verket ett redskap för en viss klass, som använder den för att främja sina klassintressen. Samtidigt är klasser med mindre politisk eller ekonomisk makt inbegripna i ett ständigt motstånd för att hävda sina klassintressen. De yrkesutbildade är inte neutrala i detta sammanhang. Antingen de erkänner det eller ej är de involverade i den här kampen på den ena eller andra sidan.

En folklig rörelse i en sådan situation söker politisk makt för att tillgodose behoven hos dem den representerar. En grundförutsättning för att deras kamp ska lyckas är kontrollen över samhällsinformationen. Vilken information en rörelse behöver beror naturligtvis på behoven i kampen. Enkelt uttryckt måste de veta allt som deras fiender vet, men dessutom behöver de också känna till och förstå